

Petrović, Jasminka: **Hočem v šolo.**

Prev. Klarisa Jovanović; ilustr. Ana Petrović. (Malinc, 2026), 97 str.

| P – 2. stopnja

| šole, učenci, vrstniki, starši

Privlačna, duhovita, malodane pustolovska zgodba v nadaljevanjih za bralce v 2. triletju OŠ, tudi za mlajše in starejše, pravzaprav za vse, ki hodijo v šolo, tudi za starše in učitelje, ravnatelje idr. Za vse, ki nam ni vseeno, kakšna je naša šola in kako se otroci in odrasli v njej počutijo.

To je tudi v resnici osrednje sporočilo, namen te duhovite zgodbe: šolo gradimo dan za dnem vsi skupaj. Razmislimo in pogovorimo se torej, kaj lahko naredimo, spremenimo, da se bomo bolje počutili! (Odlična predstavitev na hrbtni strani knjige!)

Spodbude za branje:

Zgodbo preberemo: samostojni bralci jo bodo prebrali sami in v celoti, morda si bodo razdelili med seboj posamezna poglavja; mlajšim učencem jo beremo v nadaljevanjih. Poglavja so kot nalašč za 10 minut branja na dan!

Po branju prisluhnem prvi odzivom, ti bodo namreč najbolj iskrena mnenja ne le o knjigi, ampak tudi o naši šoli.

Na kratko obnovimo zgodbo: Pripoveduje o dečku Nikoli, ki mu njegova šola ni všeč, prihaja utrujen, s seboj prinaša svojo igračo Pošast, in med poukom tudi zaspi. Nikola v resnici hoče v šolo, toda takšno, kjer bi bil sprejet in bi se lahko učil reči, ki ga zanimajo. Zanimajo ga raziskovanje, odkritja, znanost! Zato gre iskat boljšo šolo: najprej ga zanese v šolo v predzgodovinski čas, nato v srednji vek, sledi 17. stoletje itd., vse do šole v prihodnosti. Nikola spoznava torej šole v različnih obdobjih. In tudi to, da šola ni bila nikoli čisto po meri vsakega otroka, vedno je (bilo) treba delati in se učiti, tudi odnos učiteljev do otrok ni (bil)

vedno eno samo razumevanje in spodbujanje, pogosto ravno nasprotno! V nekaterih obdobjih so otroke tudi hudo kaznovali itd.

Zgodbo beremo po poglavjih, deset jih je, in se na koncu vsakega poglavja pogovorimo o tistem obdobju: Kaj se je Nikola učil v prazgodovinskem obdobju? V katerem obdobju se je učil sabljanje, vezenje na svilen robec in tek v vrečah? V katerem stoletju je srečal Galilea Galileija? Kakšne delavnice ponuja šola v prihodnosti?

Poiščemo nadaljnje informacije v knjigah ali na spletu o teh obdobjih in o osebah ter rečeh, ki jih srečujemo, npr.: Kdo je bil Galileo Galilei? Kdaj je pripeljal prvi vlak v naše kraje? Kaj pomeni, da je šola virtualna? Kakšno je bilo nekoč kaznovanje učencev? Kakšen je bil odnos učiteljev in učiteljic do otrok?

Temeljito se pogovorimo: Ta prebrisan sprehod skozi šole v različnih obdobjih pa vse bolj utrjuje spoznanje, da za prijetno šolo veliko lahko naredimo tudi sami. Na plan s pripombami in predlogi!

Naslov je izzivalen, provokativen: Večina otrok namreč noče v šolo; oh, pa to res velja? Morda bi organizirali medgeneracijsko srečanje bralcev te knjige in bi se skupaj pogovorili, saj šolo ustvarjamo skupaj: učenci, starši, učitelji, ravnatelj in drugi delavci šole ... predstavnik Ministrstva za šolstvo. Spodbude za pogovor so na str. 91. *KAJ LAHKO STORIM, DA BO NAŠA ŠOLA BOLJŠA?*

ČE nam je do tega, se še malo pogovorimo o besedilu, oblikovanem v skladu s priporočili za gradiva, namenjena bralcem z disleksijo, ki je spodbudno za branje, in tudi ilustracije so super. Kljub zelo resni temi, imenujmo jo *hočem v drugačno šolo*, je zaradi igrivosti in duhovitosti branje zelo prijetno. Se strinjamo, da težkih tem ni treba predstavljati zateženo? Ravno nasprotno, več bomo dosegli s humorjem! Nikola prihaja v šolo s svojo igračko z imenom Pošast (halo?), med poukom zaspi in vse skupaj se mu samo sanja. V sanjah v različnih obdobjih srečuje tudi vrstnike, na moč podobne sošolcem, ki se do njega ne vedejo lepo. In v sanjah srečuje tudi deklico, povsem podobno sošolki Dunji, ki mu je tako všeč, da se sprašuje, če se ni morda zaljubil vanjo. Pozorno pogledajmo **ilustracije**: kakšne se nam zdijo? Ej, Nikola na belem konju in Pošast na poniju?

Nadaljnje spodbude (Kaj jih ni že dovolj?!)

V knjigi ob vsem naletimo na vrsto idej, kakšne spodbudne delavnice pripraviti za otroke. Da ustvarjalno raziskujejo in se veselo družijo. Npr. na str. 56, sicer pa tudi spotoma v besedilu, npr. kakšno srednjeveško (vezenje na svilen robec).

Predstavitve knjige sem se lotila, preden jo je MKL, Pionirska opremila z vsebinskimi gesli: nekaj sem si jih že izmislila. Dodajte v zapis zgoraj še tiste, za katere menite, da manjkajo.

Pa vendar še **nadaljnje spodbude za branje:**

V Priporočilnici Bralne značke sta dve knjigi avtorice Jasminke Petrovič: *35 kalorij brez sladkorja* in *Poletje na jezeru Čiče*: <https://www.bralnaznacka.si/sl/priporocene-knjige/?niz=Jasminka+&type=31&search=I%C5%A1%C4%8Di>

Ta njena knjiga pa v Priporočilnici ni predstavljena: *Poletje, ko sem se naučila leteti* (prev. Klarisa Jovanović, Malinc, 2025, 169 str.). Po njej je bil posnet istoimenski mladinski film (2022), koprodukcija v režiji Radivoja Andrića.

mag. Tilka Jamnik